

[Forsvarsministeren.]

Dagsorden. Jeg har Indtrykket af, at de to ærede Partier, som dengang havde Fler-tallet i begge Rigsdagens Ting, forsømte at tage tilstrækkeligt Hensyn til den Ansvarsfølelse, som de nu paakalder hos os andre, og i Stedet for denne Ansvarsfølelse satte partipolitiske Manøvrer over for hinanden. Derom har der ved forskellige Lejligheder været ført meget kraftige Meningsudvekslinger, ogsaa i dette høje Ting. Jeg skal slet ikke komme ind paa at bringe Citater fra disse Debatter, men naar man i saa høj Grad appellerer til Regeringens Ansvar i denne Sag, saa vil jeg tage Anledning til at minde de to ærede Partier om deres tidligere Behandling af denne Sag, som de hævder, at de har lagt saa meget større Vægt paa end andre Partier her i Landet.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft talte endvidere om den nye Udvikling, som foregaar i Verden, hvorunder man søgte hen til at bygge paa den internationale Solidaritet i Stedet for paa den gamle Neutralitetspolitik. Denne Udvikling er mit Parti aldeles ikke blind for. Vi mener, at netop de smaa Lande er dybt interesserede i, at den internationale Politik kan føre til Udvikling af et nyt System, et System, der bygger paa den fredelige Bilæggelse af Konflikterne mellem Landene, der altsaa bygger paa en international Retsordning af lang større Effektivitet end den, vi hidtil har kendt, som dermed ogsaa gør det muligt at fremkalde en Afspænding mellem Staterne og saaledes fremme den Afrustning, vi selvfølgelig alle sammen ønsker som et nødvendigt Led i et saadant internationalt Retssystem. Vi er heller ikke blinde for, at de smaa Stater vil faa deres Opgaver i et saadant internationalt Retssystem, som ikke mindst de smaa Lande maa være interesserede i, men jeg vil samtidig tilføje, at vi mener, at et saadant internationalt Retssystem kan ikke bygge paa de Kaprustningers Niveau, vi finder os paa i Øjeblikket.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft citerede nogle Afsnit af den svenske Forsvarskommissions Betænkning, eller var det af en Pjece, som en af mine svenske Partifæller har skrevet — det husker jeg ikke saa nøje, det er ogsaa ligegyldigt i denne Forbindelse. Men jeg vil sige til det ærede Medlem, at han vil netop finde Overensstemmelse mellem mit Partis Synspunkt og det svenske Socialdemokratis paa dette Omraade deri, at vi ikke mener, at den kollektive Sikkerhed, som vil være ønskelig,

kan bygges paa de voldsomme Rustninger, der foregaar i Verden i Øjeblikket. Kaprustningerne er en Skrue uden Ende. — denne Tankegang vil det ærede Medlem kunne finde udtrykt netop ogsaa af min svenske Partifælle i den paagældende Kommissionsbetænkning —, og hvis det ikke bliver muligt at bringe Kaprustningerne til Standsning, maa man frygte de alvorligste Følger, saaledes som vi tidligere har sagt. I et saadant System af Kaprustninger kan de smaa Lande ikke spille nogen Rolle; de kan ikke paatage sig de deraf følgende Opgaver, der vilde blive Opgaver af vældig krigsmæssig Natur.

Mit Parti mener, som det hidtil har ment, at Danmarks Forhold er af den Beskaffenhed, at vi ikke kan paatage os de store krigsmæssige Opgaver, men at de Opgaver, vi skal paatage os, maa bygge paa det Grundlag, som vi tidligere har udviklet, paa en effektiv Bevogtning paa den Maade, som denne nu skal udføres af de forskellige Grene af Landets Værn. Og det er en given Ting, at naar vi i Øjeblikket har Undersøgelser i Gang om de forskellige Omraaders Funktioner, da gælder det ikke alene Hæren og Flaaden, men ogsaa det Problem, som det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft omtalte, nemlig Mulighederne for Luftangreb imod Hovedstaden eller nogen anden Del af vort Land. Det er givet, at intet Parti kan afvise en Undersøgelse af disse Problemer, der har en saa afgørende Betydning for Befolkningens Liv, men det er paa den anden Side saaledes — det tror jeg, ingen vil benægte —, at vi her befinder os paa et af de allermost usikre Omraader, hvor det ikke er muligt at sige, hvilken Effektivitet der vil kunne tilvejebringes. Netop derfor vil det ikke være rigtigt at gaa til forhastede Beslutninger, men at undersøge Spørgsmaalet nærmere og derefter komme til en Drøftelse deraf.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen holdt en længere Tale, hvori vi til sidst ogsaa fik lidt at vide om Det kommunistiske Partis Standpunkt, hvis jeg maa bruge det Udtryk. Det ærede Medlem beskæftigede sig først med en Pjece, som jeg har skrevet i 1929—30, og han bragte forskellige Citater fra denne Pjece. Det har jeg ikke Spor imod, at det ærede Medlem gør, hverken her eller andetsteds. Naar det ærede Medlem citerer mine Udtalelser om Verdenskrigens Massegrav, hvori de voldsomme Rustninger ogsaa var begravet, saa er det Ord, som jeg kan underskrive den Dag i Dag.